

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

Třešňové povstání

Ilustrovaná dětská kniha dle literární předlohy

Anežka Velinská

Plzeň 2020

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Komiks a ilustrace pro děti

Bakalářská práce

Třešňové povstání

Ilustrovaná dětská kniha dle literární předlohy

Anežka Velinská

Vedoucí práce: MgA. Marie Kohoutová

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2020

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Akademický rok: 2019/2020

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE (projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Anežka VELINSKÁ**
Osobní číslo: **D17B0045P**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Ilustrace a grafika, specializace Komiks a ilustrace pro děti**
Téma práce: **Ilustrovaná dětská kniha dle literární předlohy**
Zadávající katedra: **Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

- a) tvůrčí záměr: Celou knihou bych chtěla zhmotnit dětskou představivost pomocí zábavného textu a ilustrace.
- b) způsob: Realizace barevných ilustrací kombinovanou technikou s následnou grafickou úpravou.
- c) cíle: Vytvořit knihu, která dítě bude bavit, jak při čtení, tak v rámci celé realizace.
- d) předpokládaný charakter výstupu: Výstupem budou 3 tištěné knihy formátu min. A5, počet ilustrací: min. 20
- e) stanovení rozsahu průvodní zprávy: Výstup bude doprovázen průvodní zprávou o rozsahu minimálně třech normostran.

Rozsah teoretické části: **min. 3 normostrany textu**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování BP**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam doporučené literatury:

ČERNÁ, Olga. *Klárka a 11 babiček*. Ilustroval Alžběta SKÁLOVÁ. Praha: Baobab, 2015. ISBN 978-80-7515-008-0.

DVOŘÁK, Jiří. *Rastlinopis: podivuhodné pravdy a výmysly zo zeleného sveta*. Ilustroval Alžběta SKÁLOVÁ, přeložil Ján LITVÁK. Bratislava: Artforum, 2018. ISBN 978-80-8150-177-7.

BUDDEUS, Ondřej, Martina KUPSOVÁ a Alžběta SKÁLOVÁ. *Orangutan o zajetí má sklony k obezitě*. V Praze: Napolis, 2011. ISBN 978-80-260-0251-2.

SKÁLA, František. *Jak Cílek Lídu našel*. Praha: Meander, 2006. Modrý slon (Meander). ISBN 80-86283-44-5.

SKÁLA, František. *Velké putování Vlase a Brady*. Praha: Arbor vitae, 2007. ISBN 978-80-86300-88-7.

BÖHM, David a Ondřej BUDDEUS. *Hlava v hlavě*. V Praze: Labyrint, 2013. ISBN 978-80-86803-24-1.

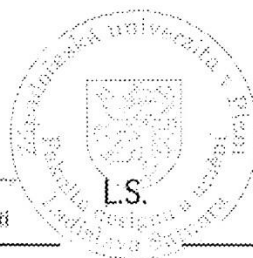
SÍS, Petr. *Ptačí sněm*. V Praze: Labyrint, 2011. ISBN 978-80-86803-20-3.

NIKL, Petr. *Divoňáci z Ňjújorku*. Praha: Meander, 2012. Modrý slon (Meander). ISBN 978-80-87596-15-9.

Vedoucí bakalářské práce: **MgA. Marie Kohoutová**
Katedra designu

Datum zadání bakalářské práce: **30. září 2019**
Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2020**

v z. Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D.
vedoucí katedry a pedagogické záležitosti

Doc. akademický malíř Josef Mištera
děkan

Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D.
vedoucí katedry

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, Červenec 2020

.....

podpis autora

OBSAH

1 SEBEREFLEXE A VOLBA TÉMATU	2
2 CÍL PRÁCE.....	3
3 PROCES TVORBY	4
4 POPIS PŘÍBĚHU	5
5 POPIS DÍLA.....	7
6 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	8
7 RESUMÉ.....	9
8 SEZNAM PŘÍLOH.....	10

1 SEBEREFLEXE A VOLBA TÉMATU

V průběhu studia jsem často přemýšlela nad tím, kam a jakým směrem by se má bakalářská práce měla ubírat. Ve své závěrečné práci jsem chtěla reflektovat tvorbu mně blízkou a zohlednit své kreativní možnosti. Často jsem si kladla otázku, zdali se chci věnovat výtvarnému vyjádření, které by bylo pro mě co nejvíce příjemné. Nabízela se mi ale i idea o autorské knize konkrétnější povahy, která by čtenáři nabídla ucelený příběh. Velice důležitým podmětem pro tvorbu vlastní bakalářské práce bylo překonat dosavadní zkušenosti a posunout se v tvorbě o kus dál, pracovat na projektu, jenž mě bude vnitřně naplňovat a bavit. Tak abych byla schopná propojit vlastní kresebnou tvorbu s literárním obsahem zvoleného tématu. Mé dosavadní práce v rámci studií, a tedy klauzurní či semestrální práce, téměř vždy spočívaly v jedné zásadní věci. Nikdy netvořit dílo co nejjednodušeji, jen aby vzniklo. Ale přece jen dát do tvorby trochu více. Tak, abych se jako autorka s prací měla možnost tzv. poprat. Mít možnost posouvat své hranice a dát prostor novým zkušenostem. Dělat vše trochu jinak a hledět dopředu, aby i samotné téma či technika byla pro mě zajímavá.

Všechny tyto myšlenky mě vedly k zásadnímu rozhodnutí, jak budu k závěrečné práci přistupovat. Možnost svobodné volby tématu byla pro mě zcela zásadní, protože měla směřovat k badatelskému počínu a měla by nabídnout zkoumat věci nové a dobrodružné. Touha nacházet nové možnosti v zadání, ale i objevovat zcela jiná autorská řešení. Zvolila jsem tedy téma, které spočívalo především ve spolupráci s literárním autorem, a tak bude splňovat veškeré náležitosti, které jsem si předsevzala. Chtěla jsem zúročit zkušenosti nasbírané během dob studií a dílo řádně zkonzultovat a zpracovat. Má bakalářská práce by měla mít pro mou budoucí tvorbu zásadní význam učit se spolupráci a rozšířit své autorské dovednosti. Ve snaze posouvat tvorbu vlastní jsem zvolila téma: Ilustrovaná kniha dle literární předlohy.

2 CÍL PRÁCE

Za cíl jsem si předsevzala oslovit autora žijícího, projít celkovým procesem vzniku autorské knihy a mít možnost nahlédnout a naučit se dalším krokům, jako je komunikace s autorem, grafická úprava textu, ale i celé knihy. Za svou silnou stránku považuji obrazové vyjádření skrze porozumění textu a jeho následné ilustrativní vyjádření či komiksové zpracování. Abych však tuto dovednost mohla více posílit, rozhodla jsem se oslovit literárního autora, se kterým budu moci vytvářet dílo zcela současně. Tak abychom společnými kroky vytvořili autorskou knihu. Já v roli ilustrátora a on v roli literáta. Ondřej Buddeus je současný překladatel a básník, který například textově pracoval na knize *Hlava v hlavě* s Davidem Böhmem nebo na knize *Orangutan v zajetí má sklony k obezitě* s Alžbětou Skálovou a Martinou Kupsovou. Jeho dosavadní tvorba je pro mě velice inspirativní. V jeho publikacích je možné vidět, že nepracuje pouze s textem, ale on sám často propojuje tvorbu přímo s výtvarníkem.

Cílem práce je tedy pomyslný skok do pracovního života ilustrátorky a zároveň autorky, naučit se komunikovat s protější stranou, být součástí podnětných debat, které dají ve výsledku vzniknout komplexnímu dílu. Mým cílem tedy bylo tvořit knihu, kde vše vzniká současně.

3 PROCES TVORBY

Velice nápomocný v celkovém procesu vzniku byl fakt, že je autor textu mým vlastním bratrem. Abychom mohli společně tvořit dílo, které nám bude blízké obsahem, použili jsme audio nahrávky našeho dědy. Audio stopy zachycují hlasy dědy a babičky, kteří se společně nacházeli v obývacím pokoji, kdy při čaji a oplatce děda vyprávěl, jak vyrůstal na vesnici jménem Svatá. Předmětem jeho vyprávění byly zážitky, jak sám nazýval "vylomeniny", které zažíval spolu s ostatními dětmi. Dále v nich líčí, jak ves Svatá vypadala, jak vypadaly lesy a jak se žilo před vypuknutím druhé světové války.

Dlouho mi vrtalo hlavou, jak přesně do budoucna audio využít. Tyto myšlenky doprovázely v minulosti i Ondřeje. Když jsme se k tématu rodinných vzpomínek náhodně dostali, bylo jasné, že alespoň útržek z dědových mnohých vyprávění může být vhodným námětem pro společnou tvorbu. K tomu měly být nápomocné nejen nahrávky, ale i vizuální vjemy z prostředí, které je mně i mému bratrovi velice blízké. Ve vsi Svatá jsem prožila velký kus dětství. Na základě vzpomínek mých i Ondřeje a dědových nahrávek jsem nabyla přesvědčivé chuti ilustrovat dětskou knihu s opravdovými hrdiny.

Proces tvorby začal vznikat rozhovory s Ondřejem, mapováním vesnice, vzpomínáním na místa, kde hrdinové příběhu bydleli a kde se samotný příběh sadu odehrával. Poté jsme příběhu začali dávat nějaký směr, jak ohledně formy vyprávěče, tak i samotný projev ilustrace. Dílo vznikalo po dobu společných konzultací, kdy my oba jsme vymýšleli, co se na dané stránce bude dít. Každý jsme si drželi dohled nad svojí částí, jak v textové formě, tak ve výtvarné, ale vždy jsme dospěli ke společnému sladění.

4 POPIS PŘÍBĚHU

Ilustrovaná kniha poodkrývá příběh odehrávající se ve vsi Svatá, která se nachází na Křivoklátsku. Je to vesnice dělníků a hospodářů. Ústředními postavami celého příběhu je parta šesti dětí: Toník Jungmannů, Prokop Hrubý, Zdeňka Paterovic, Pepa Grob, Franta Knot a Vašek Marešů. Kniha začíná úvodem, kdy Ondřej představuje historii a zajímavosti vesnice Svatá. Poté je mapa, kde se celá vesnice, a tedy prostředí příběhu, představuje. Samotnou mapu provází zábavný text včetně legendy, která má budit dojem, že si ho samy ústřední postavy vytvořily. Jsou zde vyobrazena místa ve vesnici a okolo ní, které mají za úkol přiblížit prostředí děje a částečně podpořit zásadní místa pro příběh. Čtenář má vyvodit z textu, že místo zná, protože zná jeho zákoutí.

Na dalších stranách se v jednotlivých ilustracích představují samotní aktéři příběhu, tedy děti ze Svaté. Texty, které jim náleží, jsou tvořeny tak, aby vizuálně podpořily charakteristiku každé z postav. Příběh popisuje bandu vesnických dětí, které mají zásluh na ty nejlepší třešně široko daleko, ale je tu menší problém, sad hlídá Bouláč. Pan Bouláč je po partičce kamarádů další hlavní postavou v příběhu. Má na obličeji boule a proto si vysloužil tuto přezdívku. Bouláč občas sad opouští, aby si šel dát pivo do hostince. Této situace se snaží děti patřičně využít a vkrádají se mu do sadu. Mezitím je ale Bouláč pro svůj vzhled vyhozen z hostince, a tak se vrací zpět do boudy v třešňovém sadu. O této skutečnosti děti však nemají ani ponětí. Celá parta je Bouláčem pěkně překvapena. Ten jim dá co proto a vylije si na ně zlost.

Všechny děti rychle utečou kromě Vaška. Ten je moc pomalý a Bouláčovi neunikne. Později děti vymýšlejí odplatu, protože to nemohou nechat jen tak. Natrhají si pruty a vydají se na válečnou výpravu. U sadu zjistí, že se Bouláč vyztekal natolik, že usnul. Pomalu se přiblíží k jeho království a boudu převrátí! Následně všechny pruty nastrkají dovnitř. Šťouchají ho a šťouchají a Bouláč křičí, že nemůže ven. Bouláč řve jak na lesy a děti utečou. Obyvatelé vsi přiběhnou, boudu obrátí a vysvobodí Bouláče.

Nešťastné partě dochází, že provedli něco špatného. Jen Toník ví, že se na něj rodiče zlobit nebudou, protože on celou partu od plánu pomsty zrazoval. Takto se k Bouláčovi ani chlapi v hospodě ani děti samotné chovat nemají. Tak celý příběh končí tím, že děti jdou domů a všichni víme, co je čeká. Jen Toník přijde domů a je jeho oblíbená večeře a nikdo se na něj ani moc nezlobí. Tak končí jedna malá třešňová válka, kdesi ve vesničce Svatá uprostřed Křivoklátských lesů. Pomalu a nevědomky tím končí poslední léto, kdy byl čas myslet jen na nejsladší chuť třešní. Příští léto totiž přišla válka velká a hrozivá.

5 POPIS DÍLA

Má bakalářská práce, tedy kniha dle literární předlohy, je zpracována za pomoci jednotlivých ilustrací. Ty jsou kresebně vyobrazeny samostatně na hnědý přírodní papír a dále umístěny na bílý podklad. V celkovém konceptu si hrají s umístěním na stránce, ale postavy a samotný děj ilustrace se odehrává na hnědém papíře. Jako dodatek k ilustraci a propojení bublin či aktérů používám barevné čáry, kdy každá barevná čára má svého nositele, tak aby vše bylo co nejsrozumitelnější. Jako techniku pro tuto knihu jsem použila pastelku pro její sytou barvu, ta má možnost dostatečně vyniknout na přírodním papíře a svým spojením s hnědým papírem se dle mého názoru k tématu a samotné knize hodí. Jednotlivé kresby jsem modelovala skicou za pomoci obyčejné tužky a poté kreslila pastelkou. Obličej je jsem nevybarvovala a nechala je na hnědém papíře. Hnědý papír tak dostane svojí plochou a strukturou místo v ilustraci. Postavy a rámečky komiksů umísťuji do výrazných barev. Jednotlivé postavy dětí jsou nakresleny velmi hřejivými barvami, aby si čtenář mohl spojit barvu s dotyčnou osobou. Pro konečnou úpravu knihy do tisku jsem zvolila papír Munken Pure. Vlastnosti tohoto papíru jsou pro mě důležité pro zachování barvy a struktury hnědého přírodního papíru, jež byl využit jako podklad pro ilustrace. Přebal knihy s názvem díla a ilustrací je tištěn na hnědý papír, aby se přiblížil celému konceptu knihy.

6 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Knižní a periodická literatura:

SETON, Ernest Thompson. *Dva divoši*. V Praze: J. Otto, 1928. Walden (J. Otto).

SCHEINER, Artuš. *Artuš Scheiner (1863-1938): ilustrace k pohádkám : 1. prosince 2006 - 11. února 2007 : Galerie výtvarného umění v Chebu, Kabinet kresby a grafiky*. Cheb: Galerie výtvarného umění v Chebu, [2007]. Kresba. ISBN 80-85016-81-8.

ČERNÁ, Olga. *Klárka a 11 babiček*. Ilustroval Alžběta SKÁLOVÁ. Praha: Baobab, 2015. ISBN 978-80-7515-008-0.

BÖHM, David a Ondřej BUDDEUS. *Hlava v hlavě*. V Praze: Labyrint, 2013. ISBN 978-80-86803-24-1.

7 RESUMÉ

I draw a children's book about children in the village of Svatá. This book was created from an audio interview with my grandfather. The concept of the book is in collaboration with the author of many good books. The author of the text is Ondřej Buddeus, a translator from German and Norwegian and a poet. He has created several books with good artists. The book is about six children, five boys and one girl. They live in a village called Svatá. There is also a man named Bouláč in the village of Svatá. Bouláč lives in a cherry orchard and guards cherries. Six children climbed into the orchard and began to eat his cherries. Bouláč was very angry with the children and beat them. The children will come with revenge!

8 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Inspirace – Artuš Scheiner

Příloha 2

Autor textu Třenové povstání Ondřej Buddeus, knihy - Hlava v hlavě a Orangutan v zajetí má sklony k obezitě

Příloha 3

Inspirace – Ernest Thompson Seton, Dva divoši

Příloha 4

Inspirace vlastní tvorbou, Král havranů, pop up kniha, klauzurní práce LS 2019

Příloha 5

Inspirace vlastní tvorbou, Podobenství, edice manamana, Meander

Příloha 6

Náhled

Příloha 7

Výsledné ilustrace 1 – 3

Příloha 8

Výsledné ilustrace 4 – 6

Příloha 9

Výsledné ilustrace 7 – 9

Příloha 10

Výsledné ilustrace 10 – 12

Příloha 11

Výsledné ilustrace 13 – 15

Příloha 12

Výsledné ilustrace 16 – 18

Příloha 13

Obálka

Příloha 1

Inspirace – Artuš Scheiner

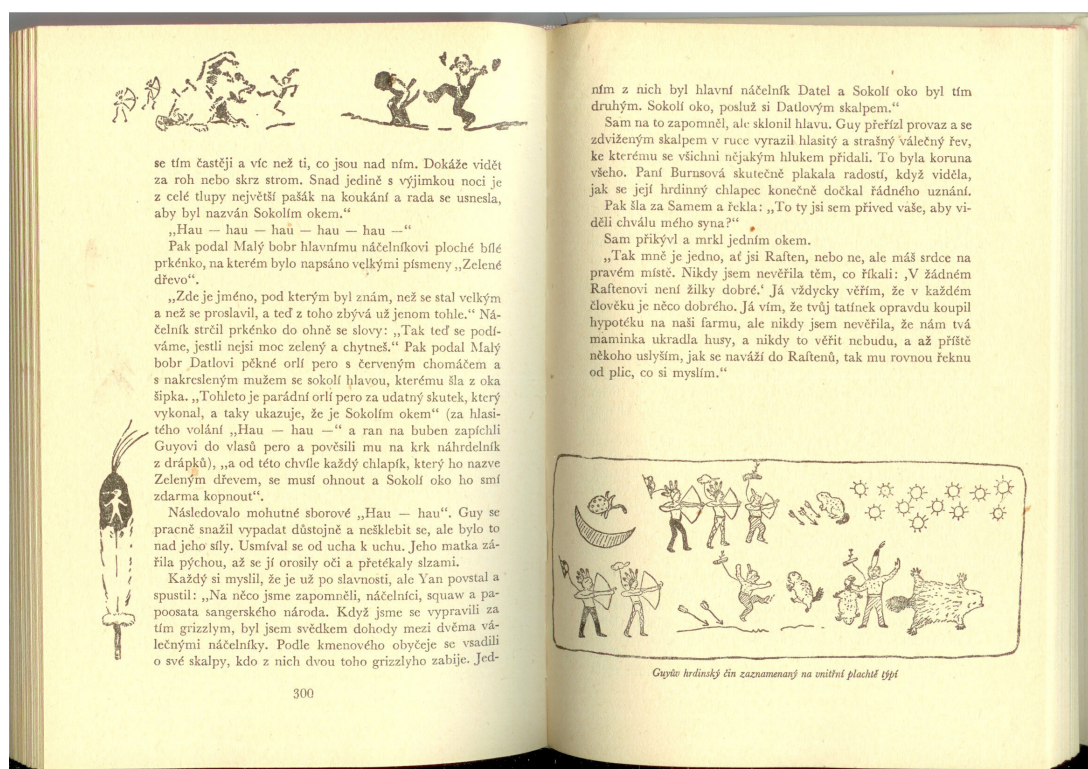
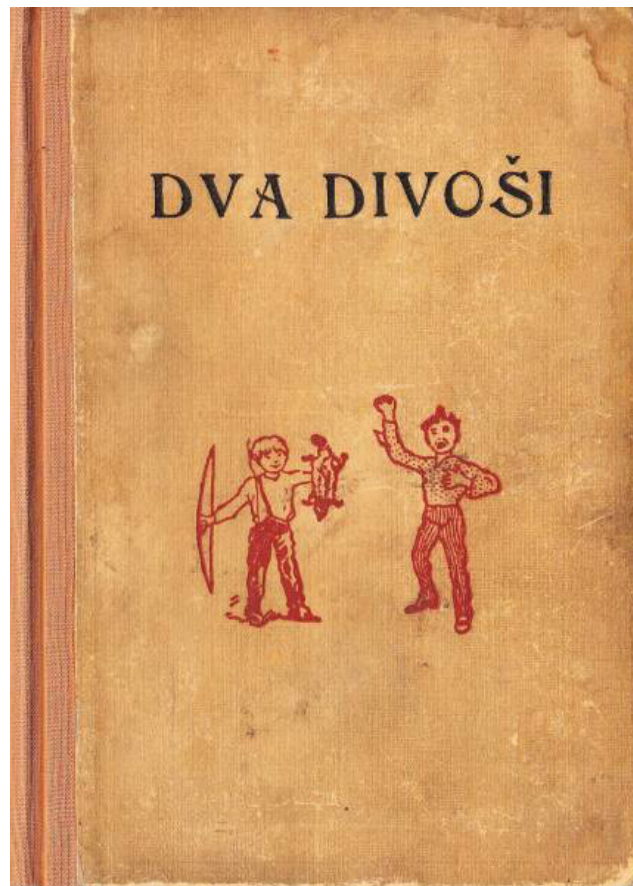
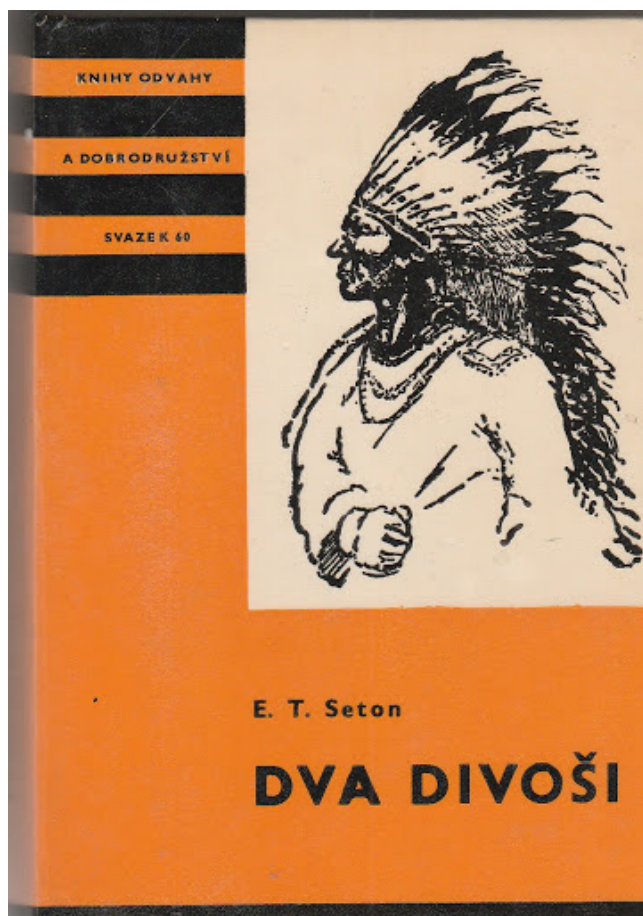
Příloha 2

Autor textu Třešňové povstání Ondřej Buddeus, knihy - Halva v hlavě a Orangutan v zajetí má sklony k obezitě

Příloha 3

Inspirace – Ernest Thompson Seton, Dva divoši

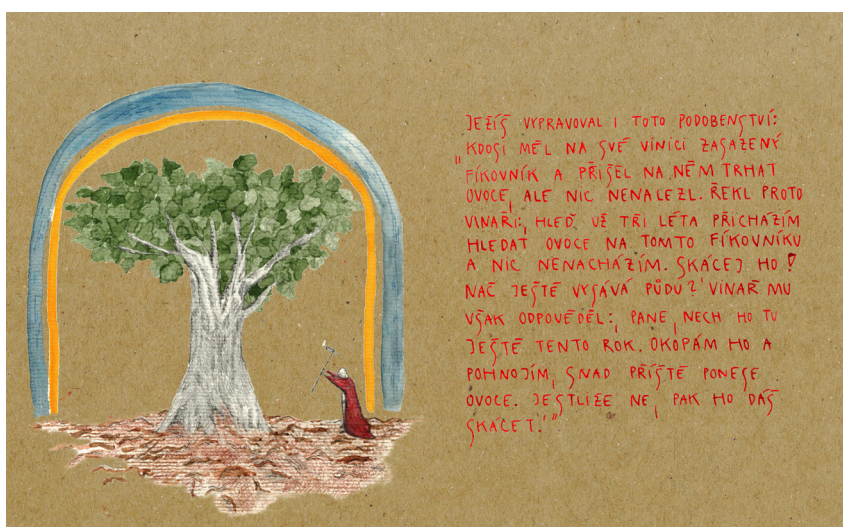
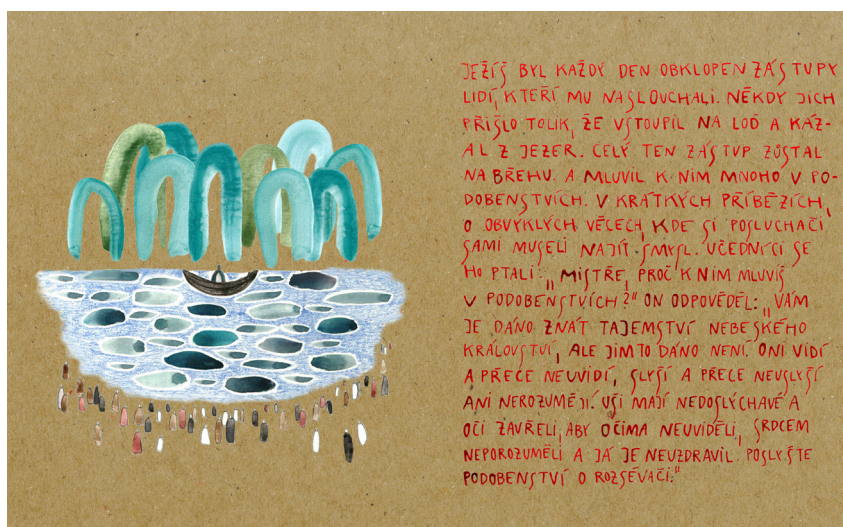
Příloha 4

Inspirace vlastní tvorbou, Král havranů, pop up kniha, klauzurní práce LS 2019

Příloha 5

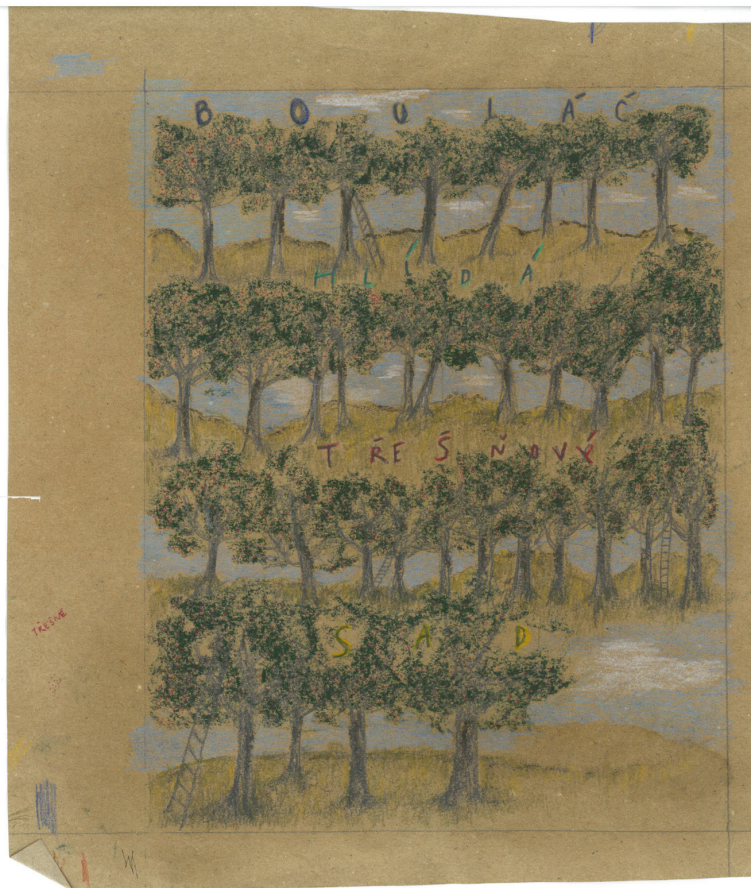
Inspirace vlastní tvorbou, Podobenství, edice manamana, Meander

Příloha 6

Náhled

15
JESTLI TÁTA ZAS VYTÁHNE
BEJKOVEC ...
U NÁS MÁMA VĚDYCKY FACKUJE.
TYJO, JÁ TO VIDÍM NA KLEČENÍ NA
ROHU.
MŮŽE MI MNĚ NAŠI VĚDYCKY NEŽ
DOSTANU NA PRDEL, VYHROŽUJOU
INTERNÁTEM.
TAK TO JÁ DOSTANU URČITĚ A
JEŠTĚ BUDU TEDDEN KYDAT PRASATA

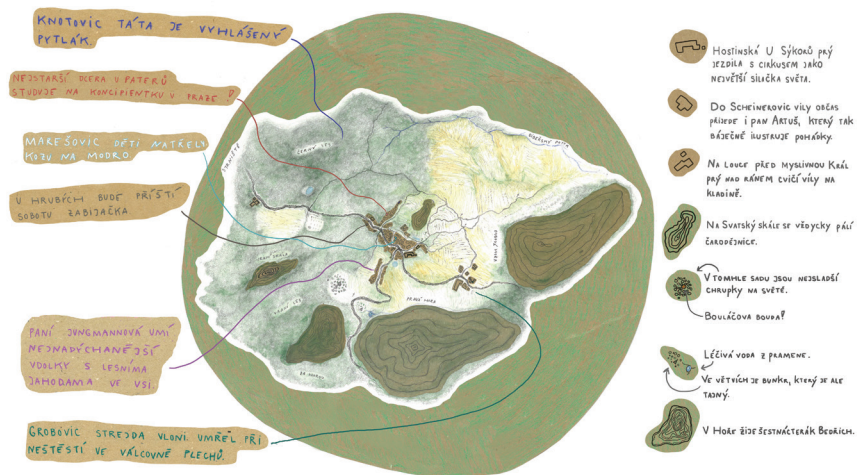
Příloha 7

Výsledné ilustrace 1 - 3

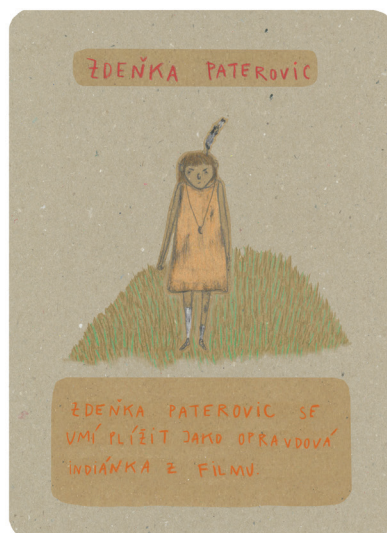
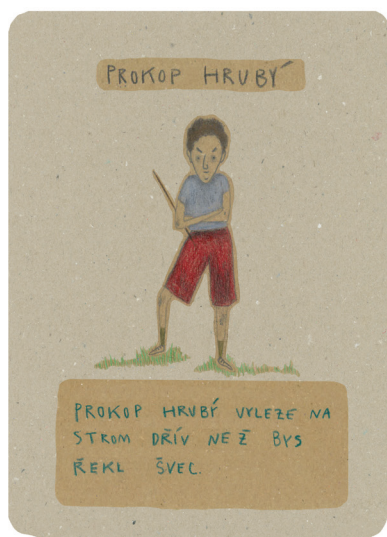
Kdo se od říčky Litavky vydá vzhůru a zamíří do srdce křivoklátských vrchů, narazí za prvním důkladným zhrounutím krajiny na vesničku Svatá ležící v prudkém stoupáku kolem Svatské skály. Je to malý svět, jemuž do života mlví dějiny věšinou povýšené a shora, který do dějin ale i sám párkrát něco důležitého špímul. Přátelství dvou mužů tu dalo vzniknout

myšlenke Sokola a přý, jak zlé jazyky tvrdí, i trenýrkám jako tělocvičnému úboru. Visku údajně kdysi navštívil i budoucí prezident Václav Havel, i když jen jako novorozeně krátce po křtinách, které tu Havelovi slavili v Scheinerovic vísle. A příběh v té době se tu odehrál příběh, který dějiny nezaznamenaly.

Příloha 8

Výsledné ilustrace 4 - 6

Příloha 9

Výsledné ilustrace 7 - 9

Bouláč je v sadu ve dne v noci. Na poklad, který stráží, nemají zájem jen pověsti nebo vesnické děti, ale i hejna špačků, která se jako bouřkový mrak sem tam provalí krajinou. To pak vezme velkou fehtačku, běhá s ní po sadu, pláší špačky,

hromuje a nadává... jako špaček. Práci uletí, ale nedej bože, když na chrupkách naškápá děti z vesnice. To je pak ale. Ani Bouláč ale nehlídá sad věčně. Po třešních, jak známo, bývá žízeň a ten, kdo je hlídá, mívá žízeň dvojnásob palčivou.

HELE, DĚDMY ŽELEZNÝCH DRŮV TY, NEBO TY TŘESNĚ?

TO ČLOVĚKA NENECHÁTE V KLIDU ANI V PIVA???

ČLOVĚKA JE, BOULÁČI, ALE TY MÁŠ PLESNIVÝ TŘESNĚ MÍSTO HLAVY P HAMATA... PLESNIVÁKY D

„Vzduch je čistý!“ přiznal se Franta do bunkru, vic nemusel říkat. Vyrzili jsme kolem jezírka Zabák, propóžili se pod lrušni u Marešovic pole a přeběhli přes silnici.

Kde je v plotu uvolněná pláňka, si Zdenka pamatovala přesně.

A pak začala velika hostina.

Příloha 10

Výsledné ilustrace 10 - 12

Utíkali jsme, co nám sly stačily, protože Bouláčova rákoska byla rychlá jako vosa, nelitostná jako jestřáb, krvelačná jako kuna a hladová jako vlčice a jelita po ní měla fialovorudou barvu ještě týden.

Když jsme se potkali u bunkru, sotva jsme popadali dech. Začali jsme počítat rány. A pak Zdeňka povídá: „Ježišmarjá parto, kde máme Věnu?“

Znovu jsme – vyjukané a opatrně – běželi zpátky. Na Věnu jsme narazili u Žabáku. Sotva šel. Usazený, unuděný tak, že neviděl ani na cestu. Vzdychal, sykal, škylal a kulhal se za námi. Bylo vidět, jak s ním cloumá bolest a vztek. Toník se Zdeňkou upalovali pro jitrocelové obklady a vodu z pramínku. Ostatní ho obklopili a dovedli k bunkru.

„Co je moc, to je moc...“ bručel si pod vousy Franta. „Třešně jsou jedna věc, ale tohle nesmí udělat ani Bouláč!“ řekl, ukázal na zbědovaného Věnu a dodal: „Vykopal válečnou sekuru!“ A tak jsme rozhodli, že pomsta Bouláčovi bude strašlivá a sladká jako ty nejsladší chrupky v sadu.

„Jestli Bouláč půjde a vyzvoní to ve vsi, bude další sekec.“ zrazoval nás Toník. Všichni zmlkli. „Ty třešně jsme tam kradli, vždyť to víte, tak jakápak pomsta...“ dodal a začal nás přesvědčovat, ať jdeme radši na veverka. Ale Franta se postavil a syknul na Tondu: „Bboost! Ten sad tu byl odjakživa a boj o třešně mezi náma a Bouláčema se vedl vždycky. Ale tohle není boj, to už je válečný stav!“

DÁME MU POU DIMEK MŤUVÝHO
 JEŠKA A CHYTI, OD NĚJ BLEHŮ

STŘÍCÍME MU PASTICKU NA MYŠ
 DO BOTY

NE BUDE PRISTE Z HSPODY,
 ROZSTŘÍCÍME PRAHEM TO VOŠI
 PŤIVÍDO ZA BRANKU

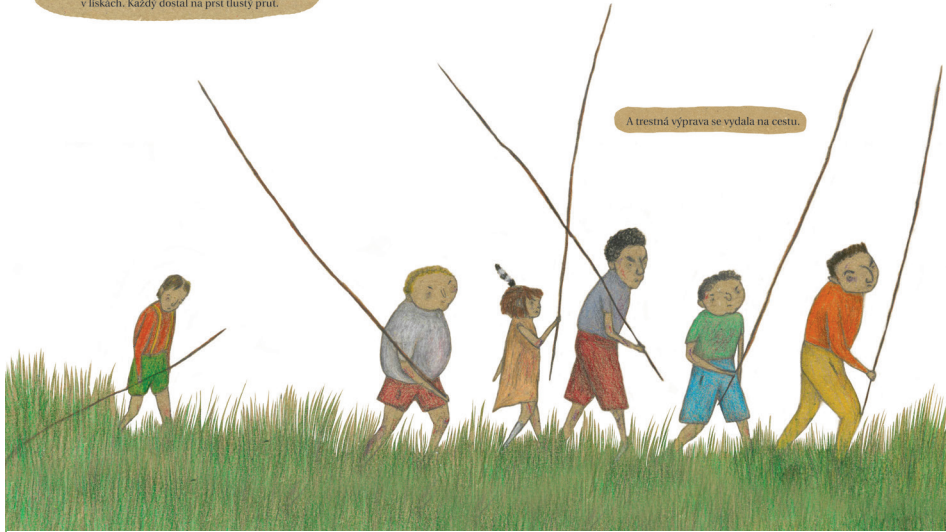

CHYTÍME JEHO KOČKU
 A NABAVÍME JÍ NA MOČKO

Příloha 11

Výsledné ilustrace 13 - 15

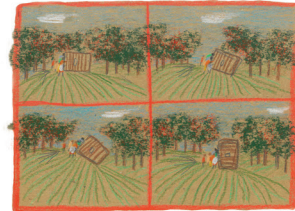
Pak Franta vytáhnul kudlu a začal fezat v lískách. Každý dostal na prst tlustý prut.

A tresná výprava se vydala na cestu.

SLYSÍTE? CHRÁPE. VVVZTEKAL SE A NORMÁLNĚ CHRÁPE!

A Franta zavelel k útoku.

JÁ JE ZAKOUSNU! JÁ JE ROZTRHÁM! JÁ JE ZAŠLAPU JAK HMZE!

NEPOMĚ SI TO UHAMRAT VICHVAT!

VODRZLÍ SMRADI!

TY DACAMI JSOU PO VÁS!

Co se dělo u Bouláčovy boudy jsme pozorovali z dálky zpod hrušně. Slyšet to bylo až příliš dobře. Pak už ale ruply nervy i chlapům, kteří Bouláče vysvobodili. V tomhle kraji se od slov k činům neslo nikdy daleko.

NEKOLEDUJ SI!

TAK TY TAKHLE???

TAKHLE O NÁS MLUVIT NEBUDEŠ!

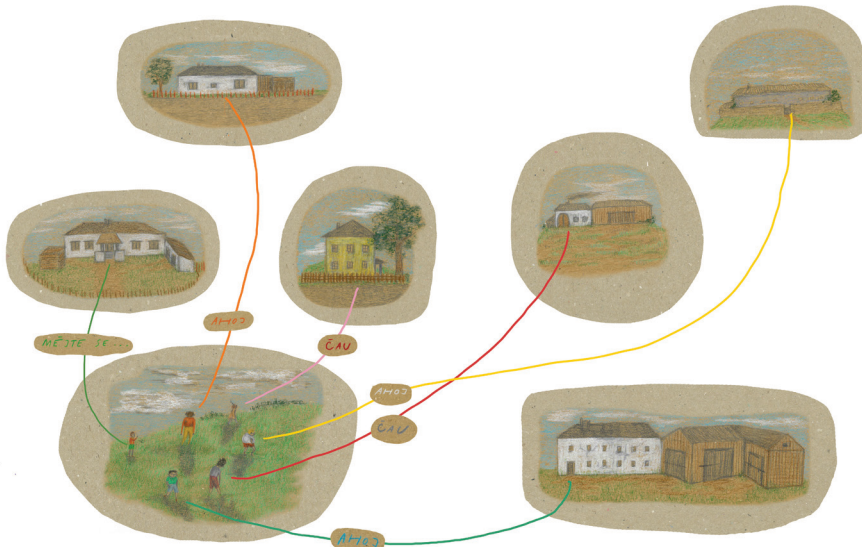
Když lidi uslyšeli, že Bouláč fve jako na lesy, začali se sbíhat z polí. Obrátili boudy zpátky na nohy a vytáhli nebohého Bouláče ven, jen co se vzpamatoval, spustil se proud nadávek a spílání už naplno.

Příloha 12

Výsledné ilustrace 16 - 18

Těšné netešné, všem bylo jasné, že tohle se už neutulá. Triumfální chuf vítězství nám v ústech začala hořknout, kysnout a plesnivět. Bouláč sice dostal co proto, ale najednou jsme si uvědomili, že mezi náma a zbytkem vesnice, mezi dětma a dospělýma, jsou nepřekročitelný hranice.

A Bouláč patřil k té druhé straně, kterou jsme my, děti, museli poslouchat a cítit. Začali jsme přemýšlet, co na to asi rodiče, a bylo jasné, že protentokrát z toho vyvážnou dobře snad jenom ty veverka.

Náše povstání v červnu 1938 nemělo jen poražené. Když jsem přišel domů, maminka na mě jen tak koukla a povídá: „Toničku, co jste to zas prováděl? Pojď, stydne nám večer.“ A táta, který někdy uměl být prudeš, už nic nefikal a pustil se do jídla. Byly skubánky s mákem, ty jsem měl vždycky rád.

Když se děti souřaly domů, večerní klekání už dávno odzvonilo. Bylo dusno, na obzoru se sbíraly mraky a rychle se šefilo. Dospělí už možná něco tušili, my ale nevěděli, že se ten letní večer smrákalo i nad naším bezstarostným dětstvím. Napřestok už nikdo na třeshová dobrodružství nemyslel, protože začala opravdová, velká a světová válka a všechny chrupky v naší zemi snědli vojáci nepřítelé. Bouláč pak nechal sad na podzim toho roku vykácet.

ANEŽKA VELINSKÁ

ONDŘEJ BUDDEUS